KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 11.8.2020 r.
COM(2020) 371 final

2020/0174 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję nr 940/2014/UE dotyczącą systemu podatku od dokowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych w odniesieniu do okresu jej stosowania

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Postanowienia Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) mają zastosowanie do regionów najbardziej oddalonych Unii. Francuskie regiony najbardziej oddalone zostały jednak wyłączone z terytorialnego zakresu stosowania dyrektyw w sprawie VAT i akcyzy.

Postanowienia TFUE, w szczególności jego art. 110, zasadniczo nie dopuszczają żadnej różnicy w opodatkowaniu we francuskich regionach najbardziej oddalonych między produktami lokalnymi a produktami pochodzącymi z Francji metropolitalnej, z innych państw członkowskich lub z państw trzecich. W art. 349 TFUE przewidziano jednak możliwość wprowadzenia środków szczególnych dla regionów najbardziej oddalonych ze względu na występowanie trwałych ograniczeń, które mają wpływ na sytuację gospodarczą i społeczną tych regionów. Środki te dotyczą różnych polityk, w tym polityki podatkowej.

Podatek od dokowania jest podatkiem pośrednim obowiązującym wyłącznie we francuskich najbardziej oddalonych regionach (Martynika, Gwadelupa, Gujana Francuska, Reunion i Majotta). Podatek ten ma zastosowanie do przywozu towarów, niezależnie od ich pochodzenia, oraz do odpłatnych dostaw towarów wykonywanych przez osoby prowadzące działalność produkcyjną. Zasadniczo stosuje się go w ten sam sposób do produktów wytwarzanych lokalnie i do produktów przywożonych.

W decyzji Rady nr 940/2014/UE z dnia 17 grudnia 2014 r.[1] upoważniono jednak Francję do stosowania do dnia 31 grudnia 2020 r. zwolnień z podatku od dokowania lub obniżek podatku od dokowania w odniesieniu do niektórych produktów wytwarzanych lokalnie. Załącznik do wyżej wymienionej decyzji zawiera wykaz produktów, których mogą dotyczyć zwolnienia z podatku lub jego obniżki. W zależności od produktów różnica w opodatkowaniu między produktami wytwarzanymi lokalnie a innymi produktami nie może przekraczać 10, 20 lub 30 punktów procentowych.

Stosowanie opodatkowania zróżnicowanego ma na celu zrównoważenie niekorzystnych warunków konkurencji, jakich doświadczają regiony najbardziej oddalone, co przekłada się na zwiększenie kosztów produkcji, a zatem cen netto produktów wytwarzanych lokalnie. Przy braku środków szczególnych produkty wytwarzane lokalnie byłyby mniej konkurencyjne w stosunku do produktów pochodzących z zewnątrz, nawet przy uwzględnieniu kosztów dostawy do francuskich departamentów zamorskich. Utrudniłoby to utrzymanie produkcji lokalnej, w której koszty produkcji są wyższe.

W związku z wygaśnięciem decyzji Rady Komisja rozpoczęła badanie zewnętrzne mające na celu ocenę obecnego systemu i potencjalnego wpływu różnych wariantów na okres po 2020 r. Na podstawie tego badania Komisja ocenia, że uzasadnione jest przyznanie wnioskowanego przedłużenia istniejącego systemu, z pewnymi zmianami.

Komisja rozpoczęła zatem analizę wykazów produktów, w odniesieniu do których władze francuskie zamierzają stosować zróżnicowane opodatkowanie. Ta analiza wymaga jednak – zarówno od władz francuskich, jak i od Komisji – dużego nakładu pracy polegającej na weryfikacji, w odniesieniu do każdego produktu, czy wprowadzenie zróżnicowanego opodatkowania jest uzasadnione i proporcjonalne, przy jednoczesnym upewnieniu się, że

[1] Decyzja nr 940/2014/UE z dnia 17 grudnia 2014 r. dotycząca systemu podatku od dokowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych (Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 1).

wprowadzenie takiego zróżnicowanego opodatkowania nie narusza integralności i spójności porządku prawnego Unii, w tym rynku wewnętrznego i wspólnych polityk.

Kryzys związany z pandemią COVID-19 doprowadził do znacznych opóźnień w pracach władz francuskich w celu zgromadzenia wszystkich niezbędnych informacji. W związku z tym prace te nie zostały jak dotąd ukończone.

Brak przyjęcia wniosku przed dniem 1 stycznia 2021 r. skutkowałby ryzykiem powstania próżni prawnej w zakresie, w jakim zabroniono by stosowania zróżnicowanego opodatkowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych po dniu 1 stycznia 2021 r., nawet w odniesieniu do produktów, w przypadku których utrzymanie takiego opodatkowania byłoby ostatecznie uzasadnione.

Aby umożliwić zakończenie podjętych prac, pozwolić władzom francuskim na zgromadzenie wszystkich niezbędnych informacji oraz aby zapewnić Komisji czas na przygotowanie wyważonego wniosku, uwzględniającego interesy różnych stron, potrzebny jest dodatkowy okres 6 miesięcy.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

W komunikacie z 2017 r. w sprawie silniejszego i odnowionego partnerstwa strategicznego z regionami najbardziej oddalonymi UE[2] podkreślono, że regiony najbardziej oddalone nadal borykają się z poważnymi trudnościami, z których wiele ma charakter stały. W komunikacie tym przedstawiono nowe podejście Komisji do pobudzania rozwoju regionów najbardziej oddalonych poprzez pełne wykorzystanie ich atutów oraz możliwości zapewnionych przez nowe czynniki wzrostu i tworzenia nowych miejsc pracy.

W tym kontekście celem niniejszego wniosku jest wspieranie i ochrona niektórych rodzajów produkcji lokalnej, które są szczególnie zagrożone, a tym samym wspieranie zatrudnienia we francuskich regionach najbardziej oddalonych. Wniosek pogłębia jednolity rynek i przywraca konkurencyjność tych lokalnych produktów, rekompensując szkody wynikające z sytuacji geograficznej i gospodarczej przedmiotowych regionów. Uzupełnia on Program szczególnych opcji na rzecz regionów oddalonych i wyspiarskich (POSEI)[3], którego celem jest wspieranie sektora pierwotnego i produkcji surowców, Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR)[4] oraz Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR)[5], który obejmuje szczególną dodatkową alokację w celu zrekompensowania dodatkowych kosztów ponoszonych w regionach najbardziej oddalonych, nierozerwalnie związanych z ograniczeniami tych regionów.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest spójny ze strategią jednolitego rynku z 2015 r.[6], w której Komisja przedstawiła plany stworzenia pogłębionego i bardziej sprawiedliwego jednolitego rynku, który przyniesie

---

2 COM(2017)623 final.

3 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r.

4 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego.

5 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego.

6 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Usprawnianie jednolitego rynku: więcej możliwości dla obywateli i przedsiębiorstw”, COM(2015) 550 final, s. 4.

korzyści wszystkim zainteresowanym stronom. Jednym z celów proponowanego środka jest zmniejszenie dodatkowych kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa w regionach najbardziej oddalonych, które to koszty utrudniają pełne uczestnictwo tych przedsiębiorstw w jednolitym rynku. Ze względu na ograniczoną wielkość produkcji we francuskich regionach najbardziej oddalonych nie przewiduje się negatywnego wpływu na właściwe funkcjonowanie jednolitego rynku.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę prawną niniejszego wniosku stanowi art. 349 TFUE. Postanowienie to pozwala Radzie na przyjęcie przepisów szczególnych, mających na celu określenie warunków stosowania Traktatów do regionów najbardziej oddalonych UE.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Jedynie Rada jest uprawniona do wprowadzenia, na podstawie art. 349 TFUE, środków szczególnych na rzecz regionów najbardziej oddalonych w celu dostosowania stosowania traktatów do tych regionów, w tym wspólnej polityki w poszczególnych obszarach, z powodu występowania trwałych ograniczeń, które mają wpływ na sytuację gospodarczą i społeczną regionów najbardziej oddalonych. Dotyczy to również zatwierdzania odstępstw od art. 110 TFUE. Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

• Proporcjonalność

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej. Wniosek ma na celu przedłużenie o sześć miesięcy aktualnie stosowanego systemu, co pozwoli na zakończenie pełnej analizy, produkt po produkcie, wniosku o pozwolenie na stosowanie opodatkowania zróżnicowanego mającego zrównoważyć niekorzystne warunki konkurencji, jakich doświadcza produkcja lokalna. Zezwolenie na dalsze przedłużenie zostanie udzielone dopiero w wyniku wspomnianej analizy, w odniesieniu do poszczególnych produktów, w związku z wnioskiem władz francuskich.

• Wybór instrumentu

Proponuje się decyzję Rady zmieniającą decyzję Rady nr 940/2014/UE.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

Treść niniejszego wniosku została skonsultowana z właściwymi dyrekcjami generalnymi Komisji Europejskiej.

Odstępstwo od wytycznych dotyczących lepszego stanowienia prawa zostało przyznane w związku z ograniczonym ogólnym wpływem systemu podatku od dokowania na całą UE.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Pełny przegląd decyzji nr 940/2014/UE jest w toku w związku z planowanym przedłużeniem obowiązywania systemu. Dokument analityczny zawierający w załączniku ocenę systemu zostanie sporządzony na podstawie badania zewnętrznego i informacji dostarczonych przez Francję.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Ta część nie ma zastosowania, ponieważ przepisy zawarte we wniosku nie wymagają szczegółowego objaśniania.

2020/0174 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję nr 940/2014/UE dotyczącą systemu podatku od dokowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych w odniesieniu do okresu jej stosowania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[7],

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją nr 940/2014/UE z dnia 17 grudnia 2014 r.[8] dotyczącą systemu podatku od dokowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych władze francuskie zostały uprawnione do stosowania zwolnień lub obniżek podatku od dokowania od produktów wytwarzanych lokalnie we francuskich regionach najbardziej oddalonych, wymienionych w załączniku do tej decyzji. W zależności od produktów i danego departamentu zamorskiego maksymalne dopuszczone zróżnicowanie stawek opodatkowania wynosi 10, 20 lub 30 punktów procentowych. Decyzję nr 940/2014/UE stosuje się do dnia 31 grudnia 2020 r.

(2) Zdaniem Francji niekorzystne warunki konkurencji, jakich doświadczają francuskie regiony najbardziej oddalone, nadal istnieją, w związku z czym Francja zwróciła się do Komisji z wnioskiem o utrzymanie systemu zróżnicowanego opodatkowania podobnego do obecnego po dniu 1 stycznia 2021 r., tj. do dnia 31 grudnia 2027 r.

(3) Analiza wykazu produktów, wobec których Francja chce stosować zróżnicowane opodatkowanie, wymaga jednak dużego nakładu pracy polegającej na weryfikacji, w odniesieniu do każdego produktu, czy wprowadzenie zróżnicowanego opodatkowania jest uzasadnione i proporcjonalne, przy jednoczesnym upewnieniu się, że wprowadzenie takiego zróżnicowanego opodatkowania nie narusza integralności ani spójności porządku prawnego Unii, w tym rynku wewnętrznego i wspólnych polityk.

(4) Kryzys związany z pandemią COVID-19 doprowadził do znacznych opóźnień w pracach władz francuskich w celu zgromadzenia wszystkich niezbędnych informacji. W związku z tym prace te nie zostały jak dotąd ukończone.

---

[7] Dz.U. C z , s. .

[8] Decyzja nr 940/2014/UE z dnia 17 grudnia 2014 r. dotycząca systemu podatku od dokowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych (Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 1).

(5) Brak przyjęcia wniosku przed dniem 1 stycznia 2021 r. skutkowałby ryzykiem powstania próżni prawnej w zakresie, w jakim zabroniono by stosowania zróżnicowanego opodatkowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych po dniu 1 stycznia 2021 r.

(6) Aby umożliwić zakończenie podjętych prac oraz aby zapewnić Komisji czas na przygotowanie wyważonego wniosku, uwzględniającego interesy różnych stron, potrzebny jest zatem dodatkowy okres długości 6 miesięcy.

(7) Należy zatem zmienić decyzję nr 940/2014/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 1 ust. 1 decyzji nr 940/2014/UE datę „31 grudnia 2020 r.” zastępuje się datą „30 czerwca 2021 r.”.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący